

بررسی آزمایشگاهی ضربی ارجاعی بعنوان عاملی موثر در مدلسازی لاغرانژی مسیر حرکت ذرات رسوب پس از برخورد به بستر

محمد رستمی

دکترای عمران آب، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

عبدالله اردشیر

استادیار دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست دانشگاه صنعتی امیرکبیر

سمیه اقبالی

کارشناس بخش عمران شرکت مهندسین مشاور جاماب

چکیده

در این مقاله، ضربی ارجاعی بعنوان تابعی از سرعت برخورد ذرات به بستر پلاستیکی در هوا و آب اندازه‌گیری شده است. نتایج بدست آمده در هوا بیانگر روند کاهشی ضربی ارجاعی با افزایش سرعت برخورد می‌باشد. در مقابل، نتایج بدست آمده در آب بیانگر روند افزایشی ضربی ارجاعی با افزایش سرعت می‌باشد. عبارت دیگر، ذراتی که اینرسی بیشتری دارند می‌توانند در مرحله برگشت بر مقاومت سیال غلبه نموده و ضربی ارجاعی بیشتری را تجربه نمایند. همچنین نتایج بدست آمده در آب نشان می‌دهد که ذرات در برخورد به بستر، زمانی قادر به برگشت و ادامه مسیر می‌باشند که سرعت برخورد آنها از یک مقدار بحرانی بیشتر باشد. با افزایش سرعت برخورد تا محدوده سرعت حد، ضربی ارجاعی هریک از ذرات بطور یکنواخت افزایش می‌یابد. در نهایت، اگر ذرات در برخورد به بستر برگشت پذیری‌های متوالی را تجربه نمایند، ضربی ارجاعی از اولین برخورد تا زمانیکه ذره کاملاً متوقف گردد روند افزایشی و کاهشی را به ترتیب در هوا و آب طی می‌نماید. توجه به روند تغییرات ضربی ارجاعی طی برخورد های متوالی ذرات به بستر، موجب بهبود نتایج مدلسازی لاغرانژی در سیستمهای انتقال ذرات با استفاده از سیالهای مختلف می‌گردد.

کلمات کلیدی: ضربی ارجاعی، سرعت برخورد بحرانی، مدلسازی لاغرانژی

مقدمه

برخورد ذرات به سطوح و یا به یکدیگر علاوه بر اینکه نقش بسیار مهمی را در صنعت و فرآیندهای طبیعی همچون فیلتراسیون و فرسایش ایفا می‌نماید، در مدلسازی لاغرانژی حرکت ذرات پس از برخورد نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. در مدلسازی لاغرانژی، به منظور اعمال تاثیر بستر در حرکت برگشتی ذره پس از برخورد به آن، می‌بایست میزان اتلاف انرژی حاصل از برخورد تعیین و یا کسر آن از انرژی اولیه (قبل از برخورد)، بعنوان انرژی مرحله جدید در مدلسازی عددی منظور گردد. Computer For Civil Software Engineering Group : www.civil-iran.com, www.ccsofts.com, www.AnjomanElmi.com